

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i Folketinget, og jeg skal hermed anbefale det til Vedtagelse i det høje Landsting.

Hans Hansen: Lovforslaget tilsigter en Ændring i § 2, 1ste Stykke, i Loven af 31. Oktober 1940 om Istandsættelse m. v. af Bygninger paa Landet. Ændringen gaar ud paa at erstatte Ordene: „Mursten, dansk Tagmateriale, Cement, Kalk og Isolationsmaterialer af dansk Oprindelse samt dansk Træ, hvor ikke andet dansk Materiale kan anvendes“ med Ordene: „Materialer, fortrinsvis af dansk Oprindelse“.

For enhver, der har Kendskab til Bygningsarbejde, maatte det staa klart, at Administrationen af § 2 i Loven af 31. Oktober 1940 maatte blive særdeles vanskelig, f. Eks. med Hensyn til Bygningsbeslag. At Materialet er udenlandsk, ved vi nok, men om det er smedet, presset eller paa anden Maade forarbejdet her i Landet eller andetsteds, kan være vanskeligt at afgøre. Man maa derfor med Tilfredshed hilse den foreslaaede Ændring. Der kan ikke under de nuværende Forhold, hvor Beholdningerne af Materialer er ret smaa, opstaa Fare for, at danske Materialer bliver tilsidesat, men de, der skal have Tilsyn med de foretagne Arbejder, vil efter Lovens ændrede Ordlyd med bedre Samvittighed kunne udføre denne Virksomhed. Desuden vil Ændringen sikkert medføre, at der kommer flere Arbejder i Gang, hvilket maa hilses med Tilfredshed. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget.

Rahbek: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jens Jensen, antagelig sidder ude i Isen i Store Bælt i Øjeblikket og af den Grund ikke kan være til Stede her i Salen, skal jeg paa min Gruppes Vegne fremsætte nogle enkelte Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag.

Jeg kan fuldstændig give den højtærede Landbrugsminister Tilslutning til hans Udtalelse om den store Interesse, der har været og fremdeles er for denne Lov ude i Landkommunerne, hvor den er bestemt til at virke. Alle vi, der har haft med Loven at gøre, med Agitation for den eller paa anden Maade, har faaet et stærkt Indtryk heraf. Men der er dog et Par enkelte Ting, som jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa.

Vi forstaaar bl. a. ikke rigtig, at der i det hele taget skal være Undtagelser i denne Lov. Som den højtærede Minister saa udmærket ved, har alle vi, der bor

ude i de Distrikter, som Loven omfatter, stort set fælles Interesser i økonomisk Henseende, og jeg synes derfor, det vilde være rimeligt, at de Forretningsfolk, Haandværkere og hvem der ellers bor derude, lige saa vel som Landboerne kunde faa Adgang til at udnytte Loven. Arbejdsmæssigt set kan der antagelig ikke være stor Forskel paa, om Arbejdet udføres for Landmænd eller for Haandværkere eller Forretningsfolk. Vi vilde finde det rimeligt, at Loven aabnede Adgang til, at ogsaa den Slags Byggearbejder kunde komme med ind under Loven. Jeg ser med Tilfredshed af det Svar, som Ministeren har givet Folketingsudvalget, at Ministeren har givet Tilslutning til, at Forsamlingshuse o. lign. kan tages med ind under Loven, men jeg forstaaer ikke rigtig Motiveringen for, at de andre Arbejder ikke kan komme med, og at der i det hele taget skal være den Slags Undtagelser i Loven. Jeg forstaaer det saadan, at Loven er givet fortrinsvis for at skabe Beskæftigelse, og der maa derfor være nøjagtig den samme Samfundsinteresse i den nævnte Slags Arbejder som i dem, der allerede er inde under Loven.

Af den Grund og fordi der kan være forskellige andre Ting, vi gerne vil have Lejlighed til at drøfte, vil jeg finde det ønskeligt, at Forslaget henvises til en kort Udvalgsbehandling.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som jeg i denne Forbindelse gerne vil nævne, da det i den seneste Tid har beskæftiget mange Skovejere i Jylland. Der er sat Maksimalpris paa Skovtræ, det gælder baade for Træ, der skal forarbejdes til Bygningstømmer, og til andet Gavntræ, og Skovejerne mener naturligvis ikke, at Maksimalprisen er for høj for Træet i Skovene, men de finder det ganske urimeligt, at der ikke samtidig er sat Maksimalpriser paa Tømmer og andet forarbejdet Træ. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister kender det bedre — personlig har jeg ikke stor Erfaring derfor, men jeg har hørt dette fremsat fra saa mange Sider, at jeg mener, der maa være noget om Snakken, og jeg vilde finde det ganske urimeligt, hvis man ved at fastsætte Maksimalpriser paa Træet i Skovene kun opnaaede, at de, der forarbejder eller forhandler Træet, altsaa har med det at gøre paa et senere Stadium, høstede en uberegtiget Fordel deraf.

Naar vi behandler et Lovforslag som det foreliggende, der gaar ud paa at sætte Bygningsarbejde i Gang, maa vi herinde-